

PERFIDNOST U SLUŽBI DISKREDITACIJE VLASTI I URUŠAVANJA DRŽAVE

Piše: Milorad Minjo Ražnatović

Zakazani ulični protest Unije slobodnih sindikata za sredinu ovog mjeseca, zbog navodnog povećanja cijene struje, kao i pozivi pojedinih sindikalnih i studentskih čelnika s kraja prošle godine, na ulično rušenje vlasti, pokazuju da je Crna Gora, i pored obnove državnosti, još je uvijek snažno izložena nasrtajima svojih negatora, oličenih u srpskoj državi i njenim ispostavama u Crnoj Gori. Konstanta ove političke strategije je urušavanje crnogorske državnosti i asimilacija Crnogoraca. Upornost i agresivnost kojom je ona kroz istoriju ostvarivana, dovela do toga da Crna Gora u prošlom vijeku dva puta ostane bez države. Postignuti „rezultati obavezuju“, tako se i danas koriste već oprobane metode, „upakovane u novoj ambalaži“. Jedna od tih metoda je i kompromitacija onih snaga u Crnoj Gori koje su opredijeljene da crnogorsku državu, sa aspekta samosvojnosti, nezavisnosti i posebitosti njenog ukupnog bića, učine održivom. Na tom fonu je i pokušaj biltena srpske obavještajne vojne službe („Dan“) koji se izdaje u Crnoj Gori, da preko falsifikovanog dokumenta, diskredituje premijera Lukšića i ministra Roćena zbog njihovog tobožnjeg telefonskog razgovora sa kontroverznim biznismenom Darkom Šarićem. Namjera je bila da se sugeriše Savjetu EU, samo dan uoči njegovog zasijedanja, da država sa ovakvom vlašću ne zaslužuje dobijanje datuma pregovora. Nije ovo prvi put da se Crna Gora kroz svoju istoriju suočava sa falsifikovanim dokumentima koji su bili u funkciji destruiranja države. Kao najilustrativniji primjer može poslužiti događaj kada je ondašnjoj javnosti, u kraljevini Crnoj Gori, podmetnut falsifikovani dokumenat o sklapanju mira sa Austrougarskom, kojim je kralja Nikolu trebalo kompromitovati, proglašavajući ga kukavicom i antisrbinom. No, možda će ova situacija biti djelotvorna u razbijanju Lukšićevih iluzija da se sa neprijateljima Crne Gore može iskreno i pošteno saradivati.

U pokušaju zaustavljanja emancipacije Crnogoraca i evolucije crnogorskih vrijednosti, koristi se bogata lepeza neljudskih - antietičkih metoda kojim raspolažu antidržavni subjekti. Na „posebnoj cijeni“ je onaj kojim se svakodnevno dramatiizuje ekonomska i socijalna situacija, te pitanja korupcije i organizovanog kriminala, kako bi se kompromitovala independistička koaliciona vlast. To bi širom otvorilo vrata uvođenju oprobanih mitingaških metoda koji bi bili u funkciji destruiranja crnogorske državnosti i „prevrednovanja svih vrijednosti“-nacionalnih, jezičkih, kulturoloških, duhovnih, istorijskih i identitetskih. A, zapravo, stvarni politički i ideološki motivi bili bi prikriiveni tobožnjom brigom za „radnička prava“ i „dostojanstvo studenata“. Ova iskustva antidržavni subjekti baštine iz „antibirokratske revolucije“, uvezene iz Srbije, krajem osmdesetih godina prošlog vijeka, a izvedenih pod pokroviteljstvom njenih tajnih službi i uz zdušnu podršku srpskih medija. Te mitingaške „socijalne prevare“ su rezultirale krvavim raspadom bivše SFRJ i nestankom Crne Gore kao države, prepuštajući tako Crnogorace asimilatorskom etnocidnom i kulturocidnom djelovanju srpske države i njenih „izvođača radova“ u Crnoj Gori. Tadašnja vlast i crnogorski građani nijesu prepoznali perfidnost te politike, niti su im dotadašnja istorijska iskustva pomogla da mogu jasno „...razlikovati fraze i uobraženja stranaka od njihovog stvarnog organizma i njihovih stvarnih interesa...“ (Karl Marks-Osamnaesti brimer Luja Bonaparte, Prosveta-Bigz, biblioteka Marksizam; Beograd 1977., str. 33). Političke snage koje su zapalile ratne buktnje na prostoru bivših jugoslovenskih republika a sada država, ojačane pojedinim (daskorašnjim) pripadnicima crnogorskog suverenističkog i antiratnog pokreta, koristeći tešku socijalnu i ekonomsku situaciju prouzrokovanu svjetskom ekonomskom krizom, pokušavaju i

Dubrovnik nanoseći ogromne žrtve samo pripadnicima jednog naroda, i zar on nije u Srebrenici nad Muslimanima napravio najveći genocid od drugog svjetskog rata naovamo!!! Kako se „imenuje“ ova politička ideologija, ostavljam da odgovori sam Vujanović? Zar NE Crnoj Gori na referendumu 2006. godine, makar da je iskazano i u demokratskoj proceduri, nije izdajstvo koje se samo može upoređivati sa onim iz 1918. godine! No, Vujanoviću, kako sam kaže, ne smeta što sa ovim političkim subjektima ima istovjetne stavove oko pojedinih identitetskih pitanja, niti bliska saradnja sa njima.

Mreža koju pletu srpski antidržavni politički, vjerski i NVO subjekti, uz obilatu pomoć pomenutih medija i pojedinih crnogorskih institucija (CANU, predsjednik Vujanović...), u namjeri da Crnu Goru uguraju u čeljusti veljesrpskog hegemonističkog projekta, teško da će poslužiti svojoj svrsi. Nerealna su očekivanja da će to dozvoliti Crnogorci i crnogorski građani kojima je ona jedina domovina, a koji su u međuvremenu spoznali istorijske činjenice i postali svjesni otkud prijeti opasnost po njihovu državu i duhovno biće.